

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 209

гр. Ловеч, 31.03.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ, II СЪСТАВ, в закрито заседание на тридесет и първи март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ТАТЯНА МИТЕВА

Членове: ИВАНИЧКА
КОНСТАНТИНОВА
ЗОРНИЦА АНГЕЛОВА

като разгледа докладваното от ИВАНИЧКА КОНСТАНТИНОВА Въззивно частно гражданско дело № 20224300500119 по описа за 2022 година за да се произнесе, взе предвид:

Производството е по реда на чл.413,ал.2 ГПК.

Подадена е частна жалба от „Агенция за събиране на вземания” ЕАД, ЕИК ***, седалище в гр.София, район „Люлин”, бул.”Д-р Петър Дертлиев” № 25, Офис сграда Лабиринт, ет.2, офис 4, чрез юрисконсулт ИР. СТ. срещу Разпореждане № 125 от 10.02.2022 г., постановено по ч.гр.дело № 47 по описа за 2022 година на Луковитския районен съд.

Жалбоподателят обжалва разпореждането като неправилно. Излага, че доколкото целта на заповедното производство не е да провери съществуването на вземането, а само дали е спорно, то за да е редовно заявлението, достатъчно е в същото да са посочени съществените юридически факти, от които произтича претендираното вземане и които позволяват индивидуализацията му. Счита, че не е необходимо в заявлението да бъдат посочени всички обстоятелства, имащи значение за основателността на претенцията и за евентуалните възражения на длъжника срещу съществуването □, както и че не са необходими доказателства относно дължимостта или недължимостта на претендираните суми, тъй като съдът следи само за редовност от външна страна на документа, от който произтича вземането и ако той отговаря на условията за редовност, то съдът е длъжен да издаде исканата заповед за изпълнение.

След като излага съждения относно целите на заповедното производство, развива доводи, че подаденото заявление отговаря на изискванията на чл.127, ал.1 и ал.3 и чл.128, т.1 и т.2 от ГПК, а съдът неправилно е дал указания за отстраняване на нередовности в

заявлението.Поддържа, че предявените суми са за неизпълнени задължения по конкретно издадени фактури за дължими, неплатени суми, с конкретизиран номер на фактура, дата на издаване, фактуриран период и размер на търсената фактура за всеки период и тази индивидуализация е достатъчна за издаване на заповед за изпълнение.

Моли да бъде отменено обжалваното разпореждане на Луковитския районен съд и да се постанови издаване на заповед за изпълнение за претендираните със заявлението по чл.410 ГПК суми.

Частната жалба е подадена по куриер в срока по 275,ал.1 от ГПК, поради което е *допустима* и следва да се разгледа по същество.

Производството по чл.410 от ГПК за издаване на заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист е започнало по повод заявление, подадено до Луковитския районен съд от „Агенция за събиране на вземания” ЕАД срещу длъжника К. В. К., ЕГН *****, с настоящ адрес: гр.Луковит, ул.“Пролет“ № 9, за парично вземане, общо в размер на 1939.19 лева, представляващо неплатени суми по договори за предоставяне на далекосъобщителни услуги, за който е открит Акаунт № 15943195001, сключен между „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД и длъжника, обективиран в издадени и непогасени фактури. Вземанията по тези задължения са прехвърлени в полза на „Агенция за събиране на вземания” ЕАД по силата на Приложение № 1 от 25.10.2018 г. към Договор за прехвърляне на вземания (цесия) от 15.10.2018 година. Претендирани са и съдебни разноски – държавна такса 38.48 лв. лева и 50.00 лв. юрисконсултско възнаграждение.

Към заявлението в съответствие с изискването на чл.410, ал.3 от ГПК са приложени сключения с потребителя договор и общите условия на „БТК“ЕАД. Самите фактури не са приложени.

С Разпореждане № 63 от 27.01.2022 година по ч.гр.дело № 46/2022 година Луковитският районен съд е указал на заявителя, на основание чл.411, ал.2,т.1 от ГПК, в 3-дневен срок да отстрани нередовностите в подаденото заявление, като въведе твърдения относно конкретни обстоятелства: какъв е видът на предоставяните услуги (и номерът, чрез който са били предоставени) и каква е стойността на всяка услуга за отчетените периоди, за които са издавани фактури, кога и как е уведомен длъжника за цесията, при претендирана неустойка- да се посочи на какво фактическо и правно основание е начислена. Съдът е предупредил заявителя, че при неизпълнение на указанията,заявлението ще бъде отхвърлено.

На 7.2.2022 г. е подадена молба от заявителя, в която цитира отделни разпоредби от Общите условия, приложими към сключения договор и развива съображения, че подаденото заявление отговаря на изискванията на чл.127, ал.1 и ал.3 и чл.128,т.1 и т.2 от ГПК, а съдът неправилно е дал указания за посочване какви са дължимите суми по всеки от договорите поотделно- по видове и по периоди.

Частната жалба е *неоснователна*.

За да бъде уважено искането за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл. 410

от ГПК, заявлението следва да е редовно от външна страна, да отговаря на изискванията на чл. 127, ал.1 и 3 и чл. 128, т.1 и 2 от ГПК - да съдържа всички необходими данни, с оглед индивидуализиране на претендираното в заповедното производство парично вземане, както и да се установява изискуемостта му.

Настоящият въззивен състав споделя становището на районния съд, че заявлението е нередовно, тъй като не отговаря на изискването на чл.410, ал.2 във вр. с чл.127, ал.1, т.4 ГПК- не съдържа изложение на фактическите обстоятелства, които са от значение за възникването, съществуването и изискуемостта на вземането към конкретния длъжник (Опр. № 154 от 02.02.2011 г. по ч.т.д.№ 62/2011 г. II т.о. на ВКС-ТК). Посочен е само размерът на задължението по фактурите, но липсва информация относно начина на неговото формиране, т.е. какво включва то, още повече че се касае за различни договори за предоставяне на услуги. Районния съд е дал указанията си, като е действал в съответствие с разпоредбите на специалния закон, регламентиращ дейността на предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни услуги чрез електронни съобщителни мрежи.

Безспорно е, че в хипотезата на чл.410 от ГПК не е необходимо да се представят доказателства за установяване на вземането, но това не освобождава заявителя от задължението да посочи на кои факти и обстоятелства основава претенцията си и ангажира отговорността на длъжника. Това е необходимо условие не само за редовността на заявлението, но и за да има възможност длъжникът при получаване на заповедта за изпълнение, да прецени дали дължи сумата на претендираното основание и в посочения размер и дали да подаде възражение. Районният съд се е позовал и на разпоредбите на чл.228, ал.1 ЗЕС (в редакцията към датата на сключване на договора) и чл.260, ал.3 ЗЕС за да мотивира своя отказ да уважи заявлението, тъй като операторът е длъжен да предоставя на клиента детайлизирана сметка за ползваните телефонни услуги, а съгласно [чл. 260а ЗЕС](#) за ползваните обществени електронни съобщителни услуги чрез електронни съобщителни мрежи е задължен ежесечно и безвъзмездно да предоставя на абонатите си подробна писмена информация, заедно с първичен счетоводен документ. Следователно указанията са за предоставяне на налична информация, с която заявителят разполага, но е отказал да предостави на съда.

Наред с това, в т.12 от заявлението заявителят се позовава и на договор за цесия от 15.10.2018 г. г., с който вземането по договора е прехвърлено от „Българска телекомуникационна компания“ЕАД на „Агенция за събиране на вземания“ЕАД, но не е конкретизирано нито какъв е размерът на прехвърленото вземане, нито от кое лице и кога е уведомен длъжника за извършената цесия, съгласно разпоредбата на чл.99, ал.3 и 4 от ЗЗД. Според изискването на [чл. 410, ал. 3 от ГПК](#) следва да се приложат и договорите за цесия, като част от относимите към претенцията документи, обосноваващи легитимацията на заявителя като титуляр на вземане, придобито по силата на сочения договор за цесия.

Предвид формалния характер на заповедното производство и констатираната нередовност на заявлението, която заявителят не е отстранил, съдът приема, че не са налице предпоставките за издаване на заповед за изпълнение в полза на „Агенция за събиране на

вземания“ЕАД срещу длъжника К. В. К., ЕГН *****, с настоящ адрес: гр.Луковит, ул.“Пролет“ № 9.

Постановеният от Луковитския районен съд съдебен акт е законосъобразен и следва да бъде потвърден.

Воден от изложените съображения, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА РАЗПОРЕЖДАНЕ № 62 от 27.01.2022 г., постановено по ч.гр.дело № 46 по описа за 2022 година на Луковитския районен съд

Определението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____